

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

XVII. De supplicatione contra sententiam; & de syndicatu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62169)

agitur, l. i. C. Si adversus rem iudic. fin. contra contractum aequalium actum, res retractatur, & in pristinum statum reponitur; ita ut unusquisque jus suum integrum recipiat, l. Quos si minor 24, Parag. pen. d. de minorib. Quare licet is qui restituitur, in damno morari non debet, ita nec iudex: ac proinde quidquid ad eum pervenit, restituere & refundere tenetur adversario suo, l. unica C. de rebus lit. q. sumt. l. 2. §. 1. C. Si adversus transact. §. d. Parag. pen.

§ 6. De iudice restitutionis in integrum.

Quod attinet ad iudicem restitutionis in integrum, is adeundus est, qui est ipse rei, contra quem petitur restitutio, l. In causa 17, Parag. fin. cum l. seq. d. de minorib. l. fin. Cod. Vbi & apud quem cap. causa 9, Ext. hoc nostro tit. propter juris regulam, qua actor forum rei sequi tenetur, cap. Si clericus cap. cum sit generale 8, Ext. de foro compet. Ut tamen hic iudex administrationem conjunctam habeat, vel alius ab eodem delegatus ad universitatem causarum, vel specialiter ad hoc iudicium exercendum. Delegati enim ab Ordinariis, qui administrationem non habent, sed tantum iudicandi facultatem, & arbitri compromissarii, restitutionis causam tractare non possunt, nisi incidenter coram eis mota fuerit, d. cap. causa d. l. fin. Minor tamen Magistratus contra sententiam majoris non restituit, l. Minor 19, in princ. d. de minorib. licet idem Magistratus adversus suam possit, l. In causa 17, Parag. fin. §. d. l. Minor. Parag. 1, d. de minorib. Adversus sententiam delegati à Principe nemo alius præter Principem restituit; quemadmodum contra sententiam Principis solus ipse Princeps, d. l. Minor §. pen. §. l. 3, Cod. Si adversus rem iudic.

Notatio in Tit. 14.

a Revisio beneficii hic omittitur, quod ea iura Canonico & Civili prorsus incognita sit. Sed ex posterioribus ordinationibus Imperii temporis Ferdinandi Regis Romanorum, Anno M. D. LV. introducta sunt adversus sententias Camera Imperialis, à quibus cura appellari non licet, permittitur est ei, qui se gravatum putat, petere acta iudicii revideri, id est, recognosci ab alio, & retractari sententiam si alius conformis non sit, prout videre est in part. 2, tit. 53. Ordin. Camer. Interim executio in suspensio manet, donec revisio peracta est, idque probat Andr. Gail lib. 1, Obs. 154. Item omittitur remedium nullitatis sententia, quo petit is, qui succubuit, sententiam declarari nullam; vel ex hoc capite, quod contra jus expressum lata sit, cap. 1, Ext. De sent. & re iud. l. si expressum d. de appellat. vel ex eo, quod iudex eam tulerit sordibus corruptus, l. 7, C. Quando provoc. non est necesse, vel quod non fuerit observatus sollemnis iudicii ordo, l. Prototam C. De sent. & interloc. de quibus egimus sup. sub tit. de sentent. & re iudic. iuncto Parag. denique sup. de iudic. Quis autem sit iudex in causa nullitatis, vide Andr. Gail. lib. 1, Observ. 127.

b Additum est in textu, præsertim. Nam passim textus iuris de absentibus ex iusta causa loquuntur: nempe de errore, ut in l. 1, l. 3, §. fin. d. Quod falso tut. au. &c. Nihilominus si qua alia iusta causa sit, habebit locum restitutio in integrum, ex illa clausula: Si qua alia iusta mihi causa esse videbitur, qua ponitur in l. 1, d. Ex quib. caus. major. iuncta l. Sed & si per 16, Parag. quoties d. eod. tit. uti videre est latius apud Odium in tract. de rest. in integ. p. 1, quæst. 8, cum 8. qq. seqq.

DE SUPPLICATIONE CONTRA SENTENTIAM,
ET DE SYNDICATU.
TITULUS XVII.

§. 1. Supplicatio quando locum habeat.

Interdum & per Supplicationem retractari petitur sententia definitiva; cum ea scilicet à Præfecto Prætorio lata est. Nam cum ab ea appellatio non datur; in subsidium introductum fuit, ut Imperatori, l. unica C. de sent. Præf. præ. vel ipsi Præfecto Prætorio sive Consulari vel Referendariis ipsis, supplicare liceat pro retractanda sententia, Parag. aliud ad hoc Novell. 119, ut spon-

sul larg. Auth. Qua supplicatio C. de presib. Imp. off. Quamvis & adversus eam rectè in integrum restitutio petatur, per sext. in l. Præf. l. 13, d. de supplicat. §. & pendente sup. tit. prox. quæ in hoc distat à supplicatione, quod petita restitutio sententiæ executionem differat, d. Parag. aliud ad hoc; supplicatio non item, d. Auth. Qua supplicatio & ibi d. d.

Bbbbb 3

J. 2, Supp.

§. 2. *Supplicatio contra sententias inferiorum iudicium non admittitur.*

Contra sententias verò inferiorum Iudicum Supplicatio non admittitur; ne quidem ad ipsum Principem: sed vel ab eis appellandum est, vel petenda in integrum restitutio, l. 1, 2, & 3, *Ve lice pend l. 1, & l. fin. C. Sent. rescind. non posse, l. 3, C. De errore advoc. secundum ea, quæ supra diximus, duob. tit. prox.*

§. 3. *De remedio Syndicatus.*

Neque hic prætereundum est remedium Syndicatus, quod adversus ipsos Iudices instituitur, qui corrupti pretio aut gratiâ malè judicaverunt: qui ideirò ad Syndicatum, id est, causâ dictionem, ab iis, quibus nocium est, revocantur; & convicti in litis æstimationem læsæ parti condemnantur, l. 2, C. De pœna iudicis, qui male iud. adde & Parag. quod si sententia, cum Parag. seq. sup. de sent. & re iud. & ordin. Imperii parte 3, tit. 33.

DE EXECVTIONE REI IUDICATÆ.

TITULUS XVIII.

AD extremum, ubi sententia definitiva nullo juris remedio retractanda est; superest; ut ea executioni mandetur, ne iudicatum illusorium sit, l. si prator 75, in princ. D. De iud. hoc adhibito temperamento.

§. 1. *De executione in actione personali.*

Ut si actum sit actione personali, quadrimestre tempus condemnato ad solvendum detur, l. 2, & 3, C. De usur rei iudic. Quarenti 26, Ext. De offic. & pot. iud. deleg. nisi Iudex pro causa qualitate & quantitate, vel personarum obsequio vel contumaciâ, tempus hoc vel prorogaverit, vel coarctaverit, l. 2, & l. Debitor 31, D. De re iud. Quoad consultationem 15, Ext. De sent. & re iud. Aliâ sine iusta causâ Iudex tempus quadrimestre à iure indultum restringere non potest; & si forte fecerit, suppletur à iure, quod quadrimestre test. l. 5, Parag. si quis D. jam d. tit. Non enim sine causâ Iudex beneficium iuris parti auferre debet, c. Indultum Dereg. iur. in 6. Si Iudex quadrimestre tempus sine causâ excesserit, puta permittendo reo semestri, valebit quidem prorogatio; ita tamen, ut & quadrimestre à lege datum in semestri imputetur, d. Parag. quis & ibi Gloss. Eadem observanda sunt in coarctatione in iure, l. Debitorib. 21, D. De re iud. l. Si debitor 21, D. De iud. l. fin. C. De execut. rei iud. cum hic iudicatio similis sit, l. Post rem iudicatam 66, D. De re iud. hac tamen specie cautior requiritur d. l. Si debitori Ordo verò executionis in actione personali hic est: ut primò mobilia, deindè immobilia, postremò nomina sumantur; quæ in causam pignoris capta

post duos menses vendantur, l. d. Pio 15, D. De re iud. l. Civitates 5, D. Quod cuiusque univ. vers. nom. iun. l. d. l. Debitorib. l. Cum proponas 9, & ibi not. C. De bonis auctor. iud. poss.

§. 2. *De executione in reali actione.*

Si verò in rem actum sit; nulla dilatio condemnato datur: nisi possessor neget in præsentem se posse restituere; & si sine frustratione tempus restituendi causa petat, indulgendum erit ei; ut tamen de litis æstimatione caveat cum fideiussore, si inter tempus, quod ei datum erit, non restituerit Parag. 1. Inst. De off. iud. add. l. Qui restituit 68, D. De rei vind.

§. 3. *De excoctore sententia.*

Convenit autem, eum sententiam suam exequi, qui eam tulit, si Iudex ordinarius sit. Quod si in res condemnati extra territorium sitas executionem fieri necesse sit; Iudex ejus loci pro executione adiri debet, d. l. A divo Pio Parag. 1, c. 1, Pastus lasti 14, Ext. de foro compet. Delegati verò sententiam ordinarius Iudex, à quo delegatus est, exequitur, d. l. A divo Pio in princ. c. Si quis contra 4, Ext. de foro compet. & ibi vido latius Panorm. & alios. Excepto delegato Summi Pontificis, qui integrum annum habet ad exequendum sententiam suam, d. c. Quarenti 26, Ext. de off. iud. deleg. aut si vult, executionem ad loci Ordinarium refert, c. Significasti 7, C. Pastoralis 29, Parag. quia verò Ext. iam d. tit.